

عنوان مقاله:

بررسی نوستالژی در شعر حمید مصدق

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 14، شماره 46 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

نجمه نظری - استادیار دانشگاه بو علی سینا

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مطرح در روان شناسی «نوستالژی» است که ارتباطی قوی با حافظه و خاطره دارد. حسرت گذشته های شیرین و تقابل زمان حال با این گذشته، نوستالژی نامیده می شود. مفهوم نوستالژی، تاریخی به قدمت هبوط حضرت آدم (ع) دارد و از دیرباز، درون مایه بسیاری از آثار ادبی را به خود اختصاص داده است. حمید مصدق نیز از جمله شاعران معاصر است که حسرت گذشته های خوش از دست رفته، در شعرش به صورتی برجسته دیده می شود. نوستالژی در شعر مصدق، بیش از همه در عاشقانه هایش و به صورت فردی نمود می یابد. از سوی دیگر، نوستالژی جمعی را در سروده های سیاسی- اجتماعی این شاعر و در یادکردش از روزگار حاکمیت دادگری، آزادی و امنیت و همچنین، در حسرت به دوران زندگی آدم (ع) در بهشت و آرزوی بازگشت به دوران نخستین بشر و روزگار دوری از آلودگی و ناپاکی، می توان دید. مقاله حاضر بر آن است تا به بررسی نموده های نوستالژی در سروده های این شاعر بپردازد.

کلمات کلیدی:

حمید مصدق، شعر، حسرت گذشته، نوستالژی فردی، نوستالژی جمعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1408890>

